

Bracia i Siostry w Chrystusie,

Święto Epifanii, znane także jako Objawienie Pańskie czy święto Trzech Króli, niesie ze sobą głębszą symbolikę niż tylko tradycyjną opowieść o przybyciu mędrców do Betlejem, aby oddać hołd nowo narodzonemu Zbawicielowi¹. Ten dzień przypomina nam o ważnym wydarzeniu w historii chrześcijaństwa: objawieniu Chrystusa światu, co inspiruje nas do refleksji nad kluczową zasadą naszej wiary-potrzebą jedności w Chrystusie. Święto to, choć bogate w symboliczne znaczenia, przekracza historię spotkania trzech króli z Chrystusem, odzwierciedlając również głęboką tajemnicę Kościoła i jego niezbędną rolę w misji niesienia przesłania Chrystusa. Jest to czas, który przypomina nam o globalnym wymiarze nauczania Chrystusa, kładąc nacisk na miłość, pokój i jedność wśród wszystkich ludzi, niezależnie od ich pochodzenia kulturowego czy narodowego.

Kościół, w tej szczególnej chwili, jest wezwany do bycia przewodnikiem, który nieustannie dąży do rozprowadzania światła Chrystusa w każdym zakątku świata. Ta misja przypomina nam rolę księżycy, który nie posiada własnego światła, ale odbija i rozprzestrzenia światło słońca. Podobnie, Kościół ma za zadanie dzielić się światłem Chrystusa, aby każdy człowiek mógł doświadczyć Jego obecności i miłości.

Poprzez swoje działania, nauczanie i świadectwo, Kościół staje się lustrzanym odbiciem Chrystusowego światła, przynosząc nadzieję i pocieszenie w miejscach ogarniętych ciemnością i rozpaczą.

Święto Epifanii, wyraża fundamentalną prawdę wiary chrześcijańskiej: że miłość i zbawienie oferowane przez Chrystusa są dostępne dla wszystkich ludzi, niezależnie od ich pochodzenia, kultury czy przekonań. Ten moment, kiedy Mędrcy ofiarowali Jezusowi swoje dary, nie tylko objawia Chrystusa światu, ale także symbolizuje uniwersalność naszej wiary.

Mędrcy ze Wschodu, reprezentujący różnorodność narodów i kultur, podjęli długą podróż, aby oddać hołd nowo narodzonemu Mesjaszowi. Ich historia jest symbolem jedności w wierze, i wartościach, niezależnie od tła kulturowego czy etnicznego. To przypomina nam, że Jezus Chrystus przyszedł na świat jako zbawiciel dla całej ludzkości, z myślą o każdym człowieku.

Święto Epifanii nie jest jedynie historycznym wspomnieniem, ale również inspiracją dla naszego dzisiejszego społeczeństwa. Wzorem Mędrców, możemy dążyć do jedności, szanować różnorodność i dążyć do wspólnej harmonii. Poprzez szerzenie miłości, zrozumienia i akceptacji, możemy przyczynić się do budowy lepszego, bardziej otwartego i inkluzywnego świata, w którym każdy człowiek może doświadczyć zbawienia i miłosierdzia Chrystusa.

Chrystus Pan naucza nas o miłości i akceptacji, przekraczając ludzkie podziały. Epifania, wzywając do uniwersalnego braterstwa w Chrystusie, jest zachętą do głębszego dostrzegania i zrozumienia różnorodności, która nas otacza. To wezwanie nie dotyczy jedynie wzajemnej tolerancji, ale aktywnego i świadomego poszanowania i czerpania z bogactwa różnych tradycji, doświadczeń i perspektyw, które wnoszą inni wierzący.

1 Por. Mt 2, 1-12 BT

„Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.”²

Ta modlitwa Jezusa jest głęboko związana z dążeniem do jedności w kontekście Epifanii, kiedy to Mędrcy ze Wschodu reprezentując różnorodność narodów i kultur, oddali hołd nowo narodzonemu Mesjaszowi. Modlitwa ta podkreśla, że jedność w Chrystusie jest nie tylko życzeniem Jezusa, ale także fundamentalnym elementem naszego chrześcijańskiego powołania.

W obliczu wyzwań, podziałów i konfliktów w dzisiejszym świecie, nasza dążność do jedności w Chrystusie jest kluczowa. Jako chrześcijanie różnych denominacji, tradycji, kultur i języków, jesteśmy wezwani do budowania mostów między naszymi różnorodnymi wspólnotami, aby osiągnąć jedność w wierze, wzajemnym szacunku, dialogu i zrozumieniu.

Epifania jest również doskonałą okazją do refleksji nad tym, jak możemy wzorować się na Mędrkach, którzy podążali za gwiazdą, aby znaleźć Jezusa, i dążyć do jedności w Jego imię, niezależnie od naszych różnic i podziałów. Nasza jedność w Chrystusie może stać się źródłem inspiracji i przesłaniem miłości dla całego świata, pokazując, że w obliczu różnic kulturowych i denominacyjnych można osiągnąć głęboką harmonię i współpracę.

Nasze chrześcijańskie dziedzictwo stanowi mozaikę różnorodnych tradycji, które łączy postać Chrystusa. To przypomnienie o tym, że w oczach Boga nikt z nas nie jest bardziej uprzywilejowany, lepszy czy ważniejszy. Wspólnota chrześcijańska, skupiająca wierzących z różnych wyznań, w tym Kościoła Rzymskokatolickiego, Ewangelickiego, Luterńskiego, Prawosławnego, Kościołów tradycji starokatolickich, Narodowego Kościoła Katolickiego, jak również wielu innych denominacji, jest miejscem, gdzie każdy jest równy w Chrystusie.

Idea równości i jedności w Chrystusie nie powinna być postrzegana jako zagrożenie dla naszej indywidualności. Przeciwnie, stanowi ona potwierdzenie bogactwa i różnorodności, jakie każdy z nas wnosi do wspólnoty wiary. Nasze różnice kulturowe, tradycje i przekonania wzbogacają naszą wspólnotę i pozwalają nam bardziej pełnie zrozumieć różnorodność Bożego stworzenia.

Poprzez celebrowanie tej różnorodności, nie tylko wzmacniamy naszą wspólną wiarę, ale także dążymy do głębszego zrozumienia i szacunku wobec każdego z naszych braci i sióstr w Chrystusie. To wyzwanie do praktykowania miłości bliźniego i akceptacji, niezależnie od naszych różnic. Jednocześnie podkreśla to, że nasza jedność w wierzeniach, miłości do Jezusa i naszym wspólnym powołaniem do chrześcijańskiego życia stanowią mocny fundament dla naszej wspólnoty, która może być źródłem inspiracji i jedności dla całego świata.

W dzisiejszych trudnych czasach, gdy zmagamy się z narastającymi podziałami i napięciami społecznymi, Święto Objawienia nowo narodzonego Dziecięcia w Betlejem nabiera szczególnego znaczenia. To wydarzenie przypomina nam o kluczowej roli, jaką nasza wiara w Chrystusa powinna pełnić w procesie jednoczenia ludzi, a nie dzielenia ich. To moment, w którym powinniśmy dążyć do tego, aby nasze wspólnoty były miejscami spotkań, dialogu i wzajemnego wzbogacania się. Różnice kulturowe i światopoglądowe powinny być traktowane jako szansa na zbliżenie się, a nie jako przeszkoda.

Historia Mędrców ze Wschodu, którzy przybyli, aby oddać hołd Jezusowi, symbolizuje różnorodność narodów i kultur, które stanowią bogactwo naszej wiary. Nasza religia nie powinna nas dzielić, lecz jednoczyć w duchu miłości i zrozumienia. Wspólnoty chrześcijańskie powinny stać się miejscem, gdzie różnice są akceptowane, a nasze działania i postawy odzwierciedlają fundamenty naszej wiary, takie jak miłość, otwartość i akceptacja.

Jedność w Chrystusie nie oznacza jednolitości czy zanikania naszej tożsamości. To raczej wspólna więź oparta na miłości, wzajemnym szacunku i wspólnych wartościach. Nasze różnice kulturowe i tradycje mogą stanowić bogactwo naszej wspólnoty, a nie przeszkodę. Poprzez budowanie mostów między nami, możemy pokazać światu, że jedność i miłość są silniejsze od podziałów i konfliktów. Nasze wspólne dziedzictwo w Chrystusie jest źródłem inspiracji do praktykowania tych wartości i przyczynienia się do stworzenia bardziej jednoczącego i zjednoczonego społeczeństwa.

W sercu przesłania chrześcijańskiego znajduje się modlitwa Jezusa, w której wyraził On pragnienie, aby wszyscy Jego uczniowie byli jednym.³ To nie jest jedynie abstrakcyjne życzenie, ale wyraz głębokiej prawdy o naturze Bożej i ludzkiej. Chrystus, w swoim objawieniu, nie przyszedł tylko dla wybranej grupy, lecz dla wszystkich ludzi, niezależnie od kultury, pochodzenia etnicznego, społecznego statusu czy języka. Przypomnienie o tej prawdzie, szczególnie w kontekście Epifanii, stanowi fundament naszej wiary i jedności wspólnoty.

Epifania symbolizuje moment, w którym Mędrcy ze Wschodu, reprezentujący różnorodność narodów i kultur, przybyli, aby oddać hołd Jezusowi. Ta historia ukazuje, że nasze różnice nie powinny nas dzielić, lecz wzbogacać naszą wspólnotę wiary. Jezus Chrystus przyszedł, aby ofiarować zbawienie wszystkim ludziom, niezależnie od ich pochodzenia, kultury czy języka.

W obliczu współczesnych podziałów i konfliktów społecznych, przypomnienie o tej uniwersalnej prawdzie staje się szczególnie ważne. Nasze różnice kulturowe i etniczne nie powinny stanowić przeszkody, lecz okazję do lepszego zrozumienia i współpracy. Nasza wspólnota chrześcijańska powinna być miejscem, gdzie te różnice są akceptowane i obchodzone jako dar od Boga. Poprzez pielęgnowanie jedności w miłości, wzajemnym szacunku i otwartości, możemy stać się przykładem jedności i wspólnoty dla całego świata. Nasza wiara w Chrystusa i Jego przesłanie jedności staje się źródłem inspiracji, aby praktykować te wartości i przyczynić się do stworzenia bardziej jednoczącego i zjednoczonego społeczeństwa.

W kontekście dzisiejszych wyzwań, jakie stoją przed światem – podziałów, nieporozumień, nienawiści – jedność w Chrystusie staje się nie tylko duchowym ideałem, ale praktyczną koniecznością. Przez budowanie mostów między różnymi społecznościami wiary, przez dialog i wzajemne zrozumienie, możemy lepiej odzwierciedlać miłość Chrystusową, która przekracza wszelkie bariery.

Jedność, o którą modlił się Chrystus, nie jest łatwym zadaniem. Wymaga ona od nas pokory, otwartości na innych, a przede wszystkim gotowości do słuchania Ducha Świętego, który prowadzi nas do głębszej prawdy i większego zrozumienia. W tej dążności do jedności każdy z nas, niezależnie od naszej tradycji czy przekonań, jest wezwany do bycia świadkiem miłości, która jest sercem przesłania Chrystusa.

Epifania wzywa nas do aktywnego uczestnictwa w życiu Kościoła i świata, do współpracy w służbie i dawania wspólnego świadectwa miłości Chrystusowej. W ten sposób mędrcy stają się dla nas przykładem aktywnego poszukiwania prawdy i zaangażowania w życie duchowe.

Jako chrześcijanie, mamy wyjątkową szansę i odpowiedzialność, aby być liderami w dążeniu do ekumenicznej jedności. Ta jedność, którą pragnął nasz Zbawiciel, nie jest jednością jednolitości, ale jednością w różnorodności. W naszych wysiłkach na rzecz ekumenizmu kluczową rolę odgrywa Duch Święty, który prowadzi nas do prawdy i jedności, oświecając nasze umysły i serca.

Epifania, będąca symbolicznym momentem objawienia i odnowy, przypomina nam o wspólnym chrześcijańskim powołaniu do bycia "światłem narodów"⁴. Jest to wezwanie do szerzenia światła Chrystusa wśród wszystkich ludzi, niezależnie od ich pochodzenia czy przekonań. Nasze działania ekumeniczne powinny być odzwierciedleniem głębokiej wiary w Chrystusa jako Mesjasza wszystkich narodów, który przyszedł, aby zjednoczyć ludzkość w duchu miłości i pokoju. Niech

3 por. J17,21 BT

4 por. Łk 2,32

nasze wysiłki w zakresie ekumenizmu będą świadectwem naszej dążności do realizacji Jego wizji jedności, przejawiającej się w naszym zaangażowaniu, współpracy i wzajemnym zrozumieniu między różnymi tradycjami i wyznaniem chrześcijańskimi. Przez nasze działania, możemy wspólnie odbijać światło Chrystusa, stając się narzędziami Jego pokoju i miłości w świecie.

Jeżeli my, chrześcijanie, nie dostrzeżemy w dzisiejszej uroczystości głębokiego znaczenia Objawienia Pańskiego, które zobowiązuje nas do wzajemnego szacunku i tolerancji, złączonych wyznających świętość imienia Chrystusa⁵ - to istota uroczystości dzisiejszego dnia może zostać zmarnowana. W tym kontekście, przybycie Trzech Króli z różnych zakątków świata, aby oddać pokłon nowo narodzonemu, symbolizuje tę różnorodność. Pomimo ich odmiennego pochodzenia, wspólnie pokonali drogę do betlejemskiego żłóbka.

Ta historia przypomina nam, że różnice kulturowe, językowe czy teologiczne nie powinny stanowić bariery w dążeniu do wspólnej wiary w Chrystusa. Jeśli nie dostrzegamy siebie nawzajem, zarówno w wymiarze osobistym, jak i instytucjonalnym, przez pryzmat różnych Kościołów, i nie otwieramy się na innych, to nasze głoszenie Ewangelii nie przyniesie owoców, jakich byśmy oczekiwali. Dzisiejsza Święto powinna nas zatem inspirować do tworzenia mostów łączących różne wspólnoty chrześcijańskie, dostrzegając w każdym człowieku oblicze Chrystusa. Tylko poprzez takie działanie możemy autentycznie świadczyć o miłości, będącej sercem Jego przesłania, i skutecznie przekazywać Ewangelię światu.

Niech inspiracja płynąca z betlejemskiego żłóbka, gdzie objawił się światu Bóg-Człowiek, kieruje naszymi wysiłkami w budowaniu świata bardziej zjednoczonego i przepełnionego miłością. Święto Epifanii Objawienia Pańskiego, przypomina nam o głębokiej wierze i pragnieniu życia zgodnie z wolą Zbawiciela, a także o sile, jaką niesie jedność w różnorodności. Jest to czas refleksji nad naszym osobistym i wspólnotowym powołaniem do budowania jedności w Chrystusie.

To zadanie wymaga od nas otwartości, pokory i gotowości do uczenia się od innych, aby lepiej rozumieć i doceniać niesamowitą różnorodność Ciała Chrystusowego, gdzie każdy członek jest cenny i ważny. Niech dzisiejsza Święto stanie się przypomnieniem o uniwersalnym powołaniu chrześcijaństwa do realizowania woli Zbawiciela dotyczącej jedności.

Poprzez głębokie zrozumienie i praktyczne wcielenie przesłania Epifanii w nasze życie, jesteśmy w stanie w pełni doświadczyć i czerpać z bogactwa, jakie oferuje ta uroczystość. Realizując jedność w Chrystusie, stajemy się świadkami i budowniczymi świata, w którym miłość, pokój i wzajemne zrozumienie są fundamentami naszej wspólnoty. Niech ta świadomość prowadzi nas każdego dnia, inspirując do działań, które przyczyniają się do budowania lepszego jutra dla wszystkich ludzi.

Z pasterskim błogosławieństwem.

/-/ + Robert Matysiak NCC

6 stycznia 2024 rok